

Louis Burjes 5-25-81
29478 Vinewood Dr.
Wickliffe, Ohio 44092

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco,
Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg, Denver,

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER
Indianapolis, Florida, Ely, Pueblo, Rock Springs, all Ohio

NO. 89

AMERISKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING,

AUGUST 13, 1980

Mohamed Ali Radzaie poirjen kot iranski ministrski predsednik

TEHERAN, Iran. — Medžlis, iranski parlament, je z veliko večino potrdil 47-letnega Mohameda Alija Radzaieja kot iranskega ministrskega predsednika. Radzaie pripada verskim skrajnežem, ki so zbrani v vrstah Muslimanske republikanske stranke. Ta stranka ima večino v parlamentu in je dejansko prisilila predsednika države Abolhasana Banija-Sadra, da je imenoval Radzaieja.

Radzaie, ki je služil doslej kot začasni prosvetni minister, je izjavil, da bo imenoval druge člane svoje vlade v naslednjih 10 dneh, kar je v skladu s predpisi nove iranske ustave. V svoji izjavi je dejal, da smatra svoj novi položaj kot versko dolžnost in da bo njegova vlada "stodostotno muslimanska".

Novi ministrski predsednik je odklonil možnost koalicijske vlade, v kateri bi bile zastopane druge, zmernejše stranke oz. politiki.

Prisilno imenovanje Radzaieja je bil najnovejši udarec predsedniku Baniju-Sadru, ki mu verski skrajneži ne zapajo. Zamerijo mu npr. dejstvo, da se je izšolal v Franciji. Sumijo, da je Bani-Sadr pripravljen sprejeti tuje ideologije, ki niso v skladu z muslimansko vero ter da je preveč naklonjen "levičarjem".

Menahem Begin: Vedno sem govoril resnico o položaju Jeruzalema!

JERUZALEM, Izr. — Izraelska vlada je objavila pismo, ki ga je poslal ministrski predsednik Menahem Begin egiptskemu predsedniku Anvaru Sadatu. V tem pismu je Begin odgovoril na pismo, ki mu ga je poslal Sadat.

Sadat je pisal, da Begin ni vedno govoril resnice o stališču Izraela glede pravnega položaja mesta Jeruzalema. Begin je pa odgovoril, da to ni res.

Večkrat sem ponavljal, in to javno, da smatram Jeruzalem za enotno mesto in da je to mesto tudi glavno mesto Izraela, je pisal Begin. O tem ni bilo in tudi nikoli ne bo nobenih pogajanj.

Nadalje je Begin omenil nasebine, ki jih Izraelci postavljajo na zasedenem ozemlju in ki jih Egipt, ZDA in skoraj vse ostale države sveta smatrajo za nezakonite. Te nasebine bodo ostale tam, kjer so, za vedno, je pojasnil Begin. Tudi o tem niso možna nobena pogajanja.

Končno je izraelski ministrski predsednik očital Sadatu, da je le-ta prekinil pogajanja o palestinskem vprašanju. Kritiziral je tudi nekatere profilizirane izjave egiptskega zunanjega ministra Butrosa Ghalija ter govor, ki ga je podal na nedavnem zasedanju generalne skupščine Združenih narodov v New Yorku o Palestincih egiptski predstavnik.

Kljub vsemu temu, je Begin izrazil željo za nadaljevanje tesnih stikov med Egiptom in Izraelom.

Novi grobovi

Karolina Krnc

Včeraj je v Slovenskem domu za ostarele, kjer je stanovala zadnjih 8 let, umrla 91 let stara Karolina Krnc, rojena Kocjan v Sloveniji, od koder je prišla v ZDA leta 1906, vdova po leta 1971 umrlem možu Johnu, teta Ann Svekric, Johna Menart (Fla.) in Josephine Muster (Ill.), članica KSKJ št. 162, ADZ št. 37 ter bivša članica Oltarnega društva pri Sv. Vidu. Pred leti je družina bivala na 1059 Addison Road. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave. jutri, v četrtek, ob 9.15 dopoldne, v cerkev sv. Vida ob 10, nato na Kalvarijo. Na mrtvaškem odru bo danes popoldne ob 2. do 5. in zvečer ob 7. do 9.

Hazel Pirc

Pretekli ponedeljek je v Mt. Sinai bolnišnici umrla 81 let stara Hazel Pirc z 7804 Lockyear Ave., kjer je bivala zadnjih 35 let, rojena Shannon v Jeffersonu, Indiana, od koder je prišla v Cleveland leta 1943, žena Franka, mati Rose Schwartz, sestra Mace Hollowell (Ind.), zaposlena do svoje upokojitve pri Willard Storage Battery Co. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave. danes dopoldne ob 10, nato na pokopališče Verinuh duš.

Tujci smejo prinesiti v Jugoslavijo odslej le 1500 dinarjev

LJUBLJANA, Slov. — Novi predpisi, ki so prišli v veljavo v Jugoslaviji, določajo, da sme tujec prinesiti v državo le do 1500 dinarjev. Namen teh predpisov je preprečiti ustaljeno navado mnogih tujcev, ki so svoj denar za menjali v dinarje že v tujini in so tako prinesli v Jugoslavijo manj deviz.

Zaradi ogromnega primanjkljaja v devizni bilanci skuša Jugoslavija izkoristiti vsakršno možnost, zaslužiti devize.

Jugoslavija zgleda danes kot nekaj žareč nevaren predmet, katerega se na eni strani izogibata Vzhod in Zahod, na drugi strani pa kaže ta za to državo zanimanje oba in to vsak v svojem interesu. Da bi svobodni zahodni svet v tej zvezi uradno govoril o kakem zatiranju človekovih pravic v Jugoslaviji, še nismo doživeli.

Predsednik Carter je v volivnem boju pred leti kazal kaj malo zanimanja za Jugoslavijo in je njen geografski položaj in pomen podcenjeval. Letos pa so ga na tiskovni konferenci 13. februarja v Washingtonu časnikarji izkazali, da je le dal izjavo o Jugoslaviji; takle je bil njen smisel: Če bi bili mi naprošeni, da nudimo v bodoče Jugoslaviji kakršnokoli pomoč, bomo to željo resno upoštevali in storili, kar bo po naši presoji za Jugoslavijo in za nas najboljše.

Ponovno sem govoril z evropskimi vodilnimi osebnostmi o nujnosti, da se naše zve-

Preiskava senalnega pododbora o zadevi B. Carterja napreduje

CHICAGO, Ill. — Poseben pododbor, ki ga je ustanovil ameriški senat, da bi preiskal vse okoliščine v zvezi z odnosmi med bratom predsednika Jimmyja Carterja Billyjem in libijsko vlado, nadaljuje s svojim delom.

Pododbor je imenoval bivšega zveznega sodnika Phillipa W. Tone-a za svojega glavnega pravnega svetovalca. To pomeni, da bo Tone vodil preiskavo, seveda pod nadzorstvom pododbora.

Na tiskovni konferenci je 57 let stari Tone povedal novinarjem, da namerava voditi učinkovito preiskavo. Zbrali bodo vse potrebne podatke o tej zadevi, jih pretehtali in nato pripravili poročilo za Senat, je dodal.

Pododbor bo začel javno zasliševati priče že v torek, 19. avgusta.

Zadnje vesti

• Teheran, Iran. — Verski voditelj ajatola Homeini je ostro kritiziral druge muslimanske države in jih označil kot agente imperializma. Rekel je, da te države potrebujejo revolucije, podobne tisti, ki je zmagala v Iranu. Iran nasprotuje ZDA in ZSSR, je dodal Homeini.

• Detroit, Mich. — Najnižja cena za nove avtomobile Chrysler Corp. tipov Reliant in Aries bo \$6056.

• Los Angeles, Kal. — Virginia Relanzia, 33 let stara žena, menda razočarana v zakonu, je vrgla svojo dveletno hčerko z mosta na neko hitro cesto v tem mestu. Deklico je povozil tovornjak, katerega voznik je peljal naprej, najbrž ne vedoč, da je povozil otroka. Mati ni mogla pojasniti, zakaj je to storila, razen, da je bila nesrečna v zakonu.

• Glenns Ferry, Ida. — Velik požar je uničil več kot 15.000 akrov površine ob reki Snake. Človeških žrtev ni.

Carter in Genscher v Jugoslaviji

ze z Jugoslavijo povečajo, da jo branimo kot neopredeljeno državo, ki ne bo ogrožena ali celo obvladana od Sovjetske zveze. Mi bomo podvzeli vse, kar bi nas vodilo k našim ciljem; vse to pa ob upoštevanju dejanskih potreb in v sorazmerju s svojestransnim položajem Jugoslavije.

Ko pa se je šel Carter v Beograd poklonit mrtvemu Titu, je ob tej priložnosti poudarjal potrebo "nadaljevanja prijateljstva pomoči za obrambo in neodvisnost, ozemeljski integriteti in enotnosti Jugoslavije". Zagotovil je prijateljstvo, dokler bo Jugoslavija vodena kot "močna, neodvisna in neopredeljena država".

Tudi ob tej priložnosti se je Carter glede človekovih pravic v Jugoslaviji zaprl v zgovorni molk.

Kmalu zatem je zahodno-nemški zunanji minister Genscher spremljal kanclerja Schmidta v Moskvo, kjer sta imela razgovor z Brežnjevom. Bistvena vsebina po-

SEN. EDWARD M. KENNEDY OPUSTIL KANDIDATURO; CARTER IŠČE ENOTNOST

NEW YORK, N.Y. — Izid tekme med demokratijskima predsedniškima kandidatom Jimmyjem Carterjem in Edwardom M. Kennedyjem je postal jasen že v ponedeljek zvečer, ko so delegati na strankini konvenciji zavrnili spremembo v pravih konvencije, ki bi dovolila vsakemu delegatu popolno svobodo v glasovanju za strankinega predsedniškega kandidata. Predlog so podprli Kennedyjevi, nasprotovali pa so Carterjevi.

Že pred začetkom konvencije je bila zanesljiva večina delegatov obvezana glasovati za predsednika J. Carterja. Ko je bil odbit Kennedyjev predlog, je to dejansko pomenilo, da morajo vsi delegati, vezani na Carterja, res zanj glasovati. S tem pa je bila izključena možnost Kennedyjeve zmage nad Jimmyjem Carterjem. V tem smislu se je demokratijska konvencija končala že v ponedeljek zvečer.

Sen. Kennedy se je zavedal vsega tega. Po glasovanju si je vzel nekaj časa za razmišljanje, nato pa je poklical po telefonu predsednika Carterja, ki je bil na oddihu na letovišču Camp David, Maryland. Carterju je čestital in mu povedal, da bo takoj odpovedal svojo predsedniško kandidaturu. Carter se mu je zahvalil.

Ko je končal pogovor s predsednikom, je sen. Kennedy odšel v neko dvorano v svojem hotelu, kjer so ga čakali mnogi člani njegove kampanjske organizacije in številni novinarji. Podal je zelo kratko izjavo, v kateri je dejal, da je odpovedal svojo kandidaturu. Takoj zatem je zapustil dvorano.

Njegovi podporniki tako v hotelski dvorani kot v Madison Square Gardenu so bili

presenečeni nad Kennedyjevo odločitvijo, mnogi so bili vidno razočarani. V svoji izjavi Kennedy ni rekel, da bo podprl predsednika Carterja in tudi ni pozval svoje zaupnike, naj podpirajo Carterja.

Sinoči je Kennedy govoril na zasedanju konvencije in branil tradicionalno politiko demokratijske stranke. Poudaril je, da se ta stranka ne sme odpovedati svoji lastni zgodovini ali obrniti hrbet tistim, katerih interese je več desetletij zvesto zagovarjala.

Kennedy je bil sprejet z navdušenjem in njegov govor je bil, po mnenju političnih analitikov, najboljši od vseh, ki jih je kdajkoli podal. Kennedy je tudi dosegel več zmag glede sestave strankinega programa. Tudi v sinočnjem govoru pa ni izrazil podpore za Carterja in je predsednika omenil le mimogrede.

Iskanje enotnosti

Očividno je bilo, da tudi Carterjevi niso pričakovali takojšnjega odhoda sen. Kennedyja z bojišča. Načelnik Carterjeve kampanjske organizacije Robert Strauss je izjavil novinarjem, da je Kennedy naredil velik in nesebičen korak, ko je odpovedal svojo kandidaturu. Naslednja naloga za vse demokrate sedaj je doseči enotnost v težkem boju proti republikanskemu kandidatu Ronaldu Reaganu, je dodal Strauss.

Vsi opazovalci pričakujejo, da bo sen. Kennedy podprl Jimmyja Carterja in da bo tudi pozval svoje podpornike, naj storijo isto. Kar pa ni znano, je to, s kakšno zavzetostjo in navdušenostjo bo Kennedy podprl predsednika.

ša 8 milijard nemških mark. Kje naj jih Jugoslavija vzame?

Ko razmišljamo o vsem tem razvoju, moramo imeti pred očmi, da visi nad Jugoslavijo Damoklejev meč znane doktrine Brežnjeva o reševanju obstoječih socialističnih (komunističnih) režimov. Skozi ta očala moramo gledati Genscherjeve in Carterjeve poteze.

Oba branita predvsem interese svojih držav, četudi posredno, ne pa interese narodov Jugoslavije. Če bi Brežnjev spustil meč svoje doktrine na Jugoslavijo, bi imelo to vsaj danes še nepredvidene posledice za ves svet.

Kot pošastna senca pa je v ozadju teh dogajanj Stalinov nasme, ko se mu je posrečilo v Jalti in Teheranu ujeti v svoje mreže svobodni zahodni svet in te mreže tako zaplesti, da se jih še danes ne morejo osvoboditi.

S. S.

Iz Clevelanda in okolice

Žegnanje pri

Mariji Vnebovzeti—

Fara Marije Vnebovzete ima v nedeljo, 17. avgusta, svoje žegnanje. Od 3. popoldne do 9. zvečer bo zabava ob raznih dobrotah in veselju v društveni dvorani na Holmes Avenue. Vsi vabljeni!

Prodaja peciva pri

Mariji Vnebovzeti—

Članica Oltarnega društva pri Mariji Vnebovzeti bodo prodajale pecivo v soboto in nedeljo, 16. in 17. avgusta, v šolski jedilnici. Prodaja peciva se bo začela v soboto ob 1. popoldne. Društvo prosi svoje članice in druge gospodinje za pecivo za farni bazar. Pecivo lahko prinesejo v šolsko dvorano v soboto, v nedeljo po 3. pop. pa v društveno dvorano v stari cerkvi.

Prodaja krofov—

Članice Oltarnega društva pri Sv. Vidu bodo prodajale svoje krofe v soboto, 16. avgusta, v društveni sobi svetovidskega avditorija.

"IKO" ekipa zmagala

na pikniku SSK—

Na športnem turnirju Slovenskega športnega kluba, ki je bil na Slovenski pristavi preteklo nedeljo, je zmagala "IKO" ekipa, katero so sestavljali: Metod, Todd in Bernie Ile, Tom, John in Nick Kosir ter Helen Onvic. Čestitke!

Zlatomašnik

dr. Lojze Tomc—

Zlatomašnik dr. Lojze Tomc se je vrnil s svojega zlatomašniškega potovanja v stari kraj. Bil je tudi v Rimu sprejet od sv. očeta Janeza Pavla II. V svojih pridigah prihodnje tri nedelje bo dr. Tomc opisal svoje spomine na pot v stari kraj. Vsi slovenski rojaki so vabljeni, da se v velikem številu udeležijo slovenske službe božje ob nedeljah ob 10.30 pri Mariji Vnebovzeti v Collinwoodu.

Obisk—

Obiskala sta nas v uredništvu in tiskarni ing. Mirko Zych in njegova hčerka Maja, ki sta bila na obisku v Clevelandu z Jesenic, Slovenija. Hvala lepa za prijeten razgovor!

Zalostna vest—

Ga. Marija Jalovec je dobila žalostno novico, da ji je 23. julija umrla sestra Fani Vrhovšek. Pokojna zapušča sestro Anico Hudobivnik v Ljubljani, brata Janeza Vrhovšek in družine Hudobivnik, Jalovec, Sribar in Turk v Ljubljani, na Brodu v Podbočju, tukaj pa sestro Marijo Jalovec z družino.

Vrtni festival pri

Franku Sterletu—

V dneh od petka, 29. avgusta, do ponedeljka, 1. septembra, bo priredil g. Frank Sterle, lastnik znane Slovenian Country House restavracije na 1401 E. 55 cesti, vrtni festival, s katerim bo praznoval 20-letnico obstoja te restavracije. Gostovalo bo kar 22 glasbenih ansamblov, med njimi ansambel Fantje treh dolin iz Slovenije, iz Clevelanda pa Fantje na vasi, Alpski sekstet in U.S.S. godba. Ves prebitek tega vrtnega festivala bo darovan Slovenskemu domu za ostarele na Neff Rd. Več v oglasu.

Korotanov piknik—

V soboto, 23. avgusta, priredi pevski zbor Korotan piknik na Slovenski pristavi. Okusna večerja bo na razpolago od 5.30 popoldne, ob 7.30 pa bo kulturni program. Za ples bo igral Alpski sekstet. Vsi prav lepo vabljeni!

K molitvi—

Članice Oltarnega društva pri Sv. Vidu so vabljene jutri, v četrtek ob devetih v Želetov pogrebni zavod na St. Clair Avenue k molitvi za umrlo Karolino Krnc, ob desetih pa k pogrebni maši.

Romanje v Frank—

Društvo SPB Cleveland prosi vse, ki želijo potovati na romanje v Frank z avtobusom, naj se prijavijo čim prej! Romanje bo v nedeljo, 7. septembra. Prijave sprejemajo: Vinko Rožman tel. 881-2852, Lojze Bajc tel. 486-3515 in Marija Mauser tel. 391-6127.

Poplave v Teksasu zaradi orkana Allen; gmožna škoda velika

HARLINGEN, Tex. — Ostanke orjaškega orkana Allen, ki so ga vremenslovci ocenili kot drugega najmočnejšega tega stoletja, se povzročajo močne padavine v srednjem in zahodnem delu te države in v severni Mehiki. V nekaterih krajih je padlo do 18 inčev dežja.

Posledice obilnega dežja so poplave v več krajih srednjega in jugozahodnega Teksasa. Okrog 100.000 ljudi je bilo prisiljenih zapustiti svoje domove. Mnoge hiše in druge stavbe so bile poplavljenе in gmožna škoda je precejšnja. Poplavljenja so tudi mnoga polja, posebno tista, na katerih je posajen bombaž.

Reševalci poročajo, da sta izgubili življenje zaradi orkana Allen le dve osebi, obe v mestu Corpus Christi. Dve drugi osebi pa sta umrli na posledicah srčnih kapi med divjanjem orkana.

Najbolj prizadeto je mesto Corpus Christi in župan mesta je proglasil izredno stanje od 6. zvečer do 6. jutraj. V Mehikem zalivu se delavci, zaposleni na ploščadih za črpanje nafte in zemeljskega plina že vračajo na svoja mesta. Ploščadi niso utrpeli dosti škode zaradi divjanja orkana.

Svobodne poslanske volitve v Ugandi že septembra letos

KAMPALA, Ug. — Dne 30. septembra letos bodo prve svobodne parlamentarne volitve v tej vzhodno-afriški državi v zadnjih 18 letih. Več let je bil na krmilu Ugande zloglasni samodržec Idi Amin.

Predstavniki ugandskih političnih strank so se dogovorili o novih volitvah, katerih se bodo udeležili kot opazovalci predstavniki Commonwealtha.

VREME

Pretežno sončno danes z najvišjo temperaturo okoli 80 F. Oblačno jutri z možnostjo krajevni neviht. Najvišja temperatura okoli 81 F.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 ST. CLAIR AVE. — 431-0628 — Cleveland, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

James V. Debevec — Owner, Publisher
Dr. Rudolph M. Susel — EditorPublished Mon., Wed., Fri., except holidays and 1st 2 weeks
in July

NAROČNINA:

Združene države:

\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece

Kanada in dežele izven Združenih držav:

\$40.00 na leto; \$25.00 za pol leta; \$15.00 za 3 mesece

Petkova izdaja: \$10.00 na leto; Kanada in dežele izven
Združenih držav: \$15.00 na leto.

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$40.00 per year; \$25.00 for 6 months; \$15.00 for three months

Fridays only: \$10 per year—Canada and Foreign: \$15 a year

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

No. 89 Wed., Aug. 13, 1980

"Kultura" Izzeljenske matice

V vse hvale vrednem prizadevanju, da bi na kak način mogel zakrpati razgled slovensko skupnost v Ameriki, se je v zadnji številki tega lista pred počitnicami urednik AD spustil v razglabljanje o ohranjanju kulturnega življenja v tej medsebojno sprti skupnosti. Pravilno naglašaja, da v to skupnost sodijo tudi tisti potomci slovenskih priseljencev, ki so tu rojeni, pa še čutijo v svojih žilah slovensko kri, so zavzeti za ohranjanje narodne dediščine in navdušeno podpirajo slovensko kulturno delovanje, čeprav morda ne znajo niti besede slovenskega jezika. Trdi, da upadajo kulturne dejavnosti nudi Izzeljenski matici priliko, da praznino izpolni. Istočasno obžaluje, da "še vedno obstoji med ameriški, kanadskimi in drugimi Slovenci v tujini razdor glede političnega sistema v domovini..." potem pa skromno doda: "deloma tudi zaradi vere."

Ta stvar je vredna razjasnitve! Razdor med tistim delom skupnosti, ki "nima ali vsaj glasno ne izražaja pomislekov glede komunistične diktature v domovini" in med tistimi, ki marksizem načelno odklanjajo in nočejo z njim in njegovimi agenti imeti nič skupnega, zlasti na kulturnem polju ne, je mnogo globlji, je tako globok, da ga z enostavnimi političnimi frazami kot so diktatura, absolutizem, nasilno vladanje in podobnim nikakor ni mogoče razložiti, kaj šele odpraviti. Gre namreč v samo bistvo človeškega življenja, v njega smisel in namen ter končni cilj. To pa niso politični problemi, vsaj ne v primarnem smislu, in jih zatorejo nobena politika ne more rešiti, ker gredo čez mejo, kamor jim politika ne more slediti. Gre do duhovni, transcendentni svet, ki je domena ali področje religije in — kulture.

Prava, pristna, svobodna kultura je nekaj drugega kot politika. Kultura je ne samo zmožna, temveč po svojem bistvu naravnost teži za odkrivanjem duhovnega, transcendentnega v vseh panogah umetnosti in znanosti. To je njena osnovna naloga in zvanje, ki nima s politiko nobenega opravka. Kulturno delovanje hoče odkrivati resnico in lepoto in z njo lepšati in bogatiti človekovo življenje na tem svetu z duhovnimi vrednotami, ki so visoko nad materialnim uživanjem. Tako pravilno pojmovana svobodna kultura se ne sklada z marksističnim konceptom življenja, ne more služiti kot dekla politiki vsemogočne partije in ne opravljati propagandnih poslov.

Ljudje med nami, ki jim spomin še seže nazaj v stari kraj, ko so ga zapuščali, dobro vedo, da kulturne ustanove tamkaj niso nikoli redno bile v službi režima (politike), ampak svobodna združenja za pospeševanje rasti narodne kulture. Nekdanja Prosvetna zveza ali Zveza kulturnih društev sta bili od vsakokratnega režima neodvisni ustanovi s svojo lastno kulturno smerjo in delovanjem. Komu in čemu pa služi s svojim kulturnim vsiljevanjem Slovenska izseljenska matica? Odgovor je zelo jasan: marksističnemu režimu v Sloveniji.

So ljudje v izseljenstvu, mnogo jih je, večina jih je, ki odklanjajo iz marksistične doktrine izvirajoči tip kulture, ki diametralno nasprotuje njihovu konceptu življenja; odklanjajo podmeno (hipotezo) o svetli in veselju, ko sta po nauku marksistov od vekomaj, neizrekljiva smotnost in red v vseirju sta se razvila sama od sebe; zmetavajo simplistično razlago, da vernost izhaja od primitivnih poljedelcev, ki si niso znali razlagati naravnih pojavov, pa so jih pripisovali božanstvu; odločno oporekajo nauku, da je človekov cilj proizvodnja v korist družbe, udobno življenje na zemlji, dovolj jesti in piti, po smrti pa "življenje" v spominu potomcev za dosežene uspehe. Na takih principih zgrajeno kulturo ti ljudje odbijajo in nočejo z njo imeti nobenih stikov. To je eno.

Drugo je pa to, da morajo po vseh ustaljenih načelih in pravih iti kulturni stiki med matičnim narodom in Slovenci v svetu dvosmerno, se pravi v obe smeri: od doma v tujino in iz tujine domov, in sicer v vsem obsegu. Torej tudi za tiste skupine kulturnikov, ki marksizem odklanjajo. Dokler je v veljavi sedanja praksa, da se nobeni, tudi umetniško-literarno visoko vredni knjigi povojne emigracije ne dovoli prehod čez mejo; dokler naš list nima možnosti, da bi se bral prostvo v Ljubljani in drugod po Sloveniji in dokler se kulturnim skupinam (npr. pevskim zborom), ki ne trobi-

Beseda iz naroda...

Ob 20-letnici slovenskega središča v Clevelandu

Sreča te išče, um ti je dan,
našel jo boš, ak' nisi zaspan.
(Valentin Vodnik)

CLEVELAND, O. — Besede prvega slovenskega pesnika bodo prišle na um vsakomur ob pogledu na stavbo, ki nosi ponosen napis "Frank Sterle: Slovenian Country House". Ob pogledu na lepo zgradbo, njeno notranjost in okolico, lepe slike, ki krasijo njeno notranjost, na množico ljudi, ki se zbirajo iz vsega Clevelanda, vse Amerike in v nekem smislu z vsega sveta, bo le težko verjeti, da je še pred dvajsetimi leti, na istem mestu, med Bonn Avenue in 55. cesto stala skromna krčma, ki je vsaki dve leti menjala lastnika. Pred dvajsetimi leti pa je postal njen lastnik g. Frank Sterle, iz Knežaka pri Ilirski Bistrici. Bil je mož, ki je iz skromne krčme naredil eno najbolj uglednih restavracij, znanih širom Clevelanda, širom vse Amerike in še izven njenih meja.

Med drugim je g. Sterle pokupil devet hiš, eno preuredil v sedanjo gostišče, ostalih osem, ki so stale — vse v obupnem stanju — zraven gostišča pa podrl. Na tem prostoru je zgradil velik in krasen vrt ter parkališče.

Frank Sterle

Nekoč sem tu sedel pri kosilu. Takrat se mi je približal odlični gospod in se predstavil. Povedal mi je svoje ime, kar me je iznenadilo, je bilo, da je ta mož, sodnik po poklicu, brat lastnika največje hotela v Clevelandu. "Imam tako rad hrano v tej restavraciji," je rekel.

Tako je Sterletova restavracija postala znana ne samo zaradi odlične hrane in pijače, ampak tudi kot zbirališče odlične družbe, saj je med svoje goste štela sedanjega nadškofa v Washingtonu, ko je bil še clevelandski škof Hickey. V tej restavraciji sem srečal našega velikega slovenskega rojaka senatorja Lovšeta in njegove prijatelje, sedanjega clevelandskega župana Vojnoviča in njegovo

jo v marksističen rog, ne omogočijo nastopi v domovini, toliko časa o dvosmernosti ne more biti govora.

Na ta način postanejo proti-marksistični Slovenci v svetu druge stopnje udje svojega naroda: oni so poklicani, da se pridno in polnoštevilno udeležujejo nastopov kulturnih misij, ki jih po skrbno izdelanem načrtu k njim pošilja Slovenska izseljenska matica, in povrhu biti še hvaležni za kulturno hrano, katero je osolila partija v Ljubljani. Potem pa pika in nič več. Kdor med Slovenci v svetu to prenese in prebavi, ima dober želodec. Ker nadvse rad posluša slovensko pesem, uživa nad zabavnimi predstavami in se veseli folklornih nastopov in raznih "ansamblov", se udeležuje gostovanj iz domovine, a pri tem mora čutiti, da je drugega razreda Slovenec, ki sme na te prireditve, ne smejo pa njegovi rojaki na tujem s svojimi kulturnimi pridobitvami in proizvodi prestopiti meje domovine.

Mnogi Slovenci na tujem tega ne morejo in nočejo sprejeti. So in hočejo ostati celi in ne polovični člani naroda, zavračajo drugorazrednost in zaradi tega bojkotirajo "kulturo", ki jim jo ponuja Izzeljenska matica. So zavedni in ponosni Slovenci, nikomur hlapci. Radi njihovega bojkota slovenska kultura v Ameriki ne bo prav nič trpela.

S povedanim je tudi razjasnjeno, kje so resnične korenine osnovnega razdora med ameriški Slovenci. L. P.

Dragocena umeltnina vrnjena v Slovenijo

EUCLID, O. — Nedavno sem čital v nekem članku, da je Umetnostna galerija v Ljubljani odkupila lep gotski kip Marije z Jezuškom v naročju, kateri se je veliko let nahajal v mestu Muenchen v Nemčiji.

Kip iz lipovega lesa je oblikoval neznan slovenski rezbar iz Ptuja v letu 1520. Važno je, da kip ohranja svojo izvirnost. Ta zelo pomemben kulturni podvig je bil izvršen v pravo smer pozitivne in zanimanja za slovensko umetnost.

J. V. C.

Gremo v Korotan!

CLEVELAND, O. — V letu 1951 je skupina mladih slovenskih priseljencev v Clevelandu ustanovila nov pevski zbor in ga imenovala Korotan.

Vsa ta leta je zbor raste in uspeval. Korotan ni samo ohranjal bogastvo slovenske pesmi, s svojimi ubranimi glasovi je tudi poveljevali njeno čudovito lepoto. Prav zaradi tega je Korotan že od vsega početka s svojimi koncerti in nastopi vzhiceno razveseljeval clevelandске poslušalce. Korotan se je uveljavil tudi izven Clevelanda, saj je zaslovel s svojimi nastopi v Torontu in Washingtonu, D.C., v Philadelphiji in Chicagu.

Čeprav so leta minevala, je zbor ostal mlad. Generacija za generacijo sta polnili Korotane vrste, tako da danes med 80 člani prevladujejo pevci slovenskega porekla, ki so bili rojeni in vzgojeni v Ameriki.

Tako bo leta 1981 Korotan obhajal 30-letnico svojega obstoja. Za to izredno praznovanje bo Korotan šel v Evropo. V juliju in avgustu 1981 bo imel koncerte v Celovcu na Koroškem, v Trstu in Gorici na Primorskem v Italiji.

Zelja in navdušenje za ta velik korak sta se stopnjevala med člani Korotana že več kot leto dni. Razni potrebni načrti so bili že podvzeti, mnogo priprav je pa še v teku. Nešteto stvari bo treba, če hočemo, da bo Korotan tudi v tem važnem potovanju uspel. Na prvem mestu pri tem so prav gotovo trdo delo, obilna podpora slovenske skupnosti in finančni fond.

Zbor Korotan se dobro zaveda, da bi brez vztrajne opore in podpore slovenske skupnosti ne mogel obstajati že skoraj 30 let. Tako se obrača in ponovno prosi za vso pomoč pri uresničevanju tega potovanja. Skozi leto bo zato vrsta različnih prireditev, ki naj bi pomagale pri zbiranju denarnih sredstev.

Prva taka prireditev bo piknik na Slovenski pristavi v soboto, 23. avgusta 1980. Okusna večerja bo na razpolago od 5.30 popoldne naprej. Ob 7.30 bo kratek, a lep kulturni program, saj bodo poleg Korotana nastopili tudi Fantje na vasi, Kres in Lilijs. Nato bo za ples igral Alpski sekstet.

Piknik bo gotovo nudil vsakemu potrebnega razvedrila in veselja. S svojim obiskom boste pa obenem tudi pomagali Korotanu, kot pravimo, "uresničiti sanje".

Mojsa Slak

Žrtvujemo se za svoj tisk, ohranimo naš slovenski list Ameriško Domovino!

Nenadna smrt mladega rojaka

LEMONT, Ill. — Dne 14. julija 1980 je med kopanjem dobil srčni napad mladi, komaj 41-letni Frank Zupančič in kmalu nato umrl.

Frank je bil rojen na domači kmetiji v Budgenji vasi pri Žužemberku 6. oktobra 1938. Osemletko je dovršil v Žužemberku.

V Združene države je prišel leta 1958. Najprej se je naselil v Pennsylvaniji, kjer so živeli starši. Čez par mesecev pa je prišel v Chicago. Tukaj se je pričel za orodjarja (tool and die maker). Pred smrtjo je bil zaposlen pri Paslode, ki je del velike Signode korporacije. Izdelujejo vezenine.

Bil je član Slovenskega radijskega kluba in Kluba Slovenija.

Pokojni zapušča ženo Jožico, dva otoka, Sandi in Maggie, nadalje dva brata, Lojzeta (Downers Grove), in Valentina (Willowbrook) z družinama ter mamo Amalijo, ki biva pri Lojzetu. Njegov oče pa je že med pokojnimi; umrl je leta 1967 v Pennsylvaniji. Poleg že omenjenih zapuščaj se tri sestre, Malko Mežnaršič (Slovenija), Mary Rojc (Slovenija) in Cvetko Majcen (Chicago) z družinami.

Pokopani so na Resurrection pokopališču, kjer čaka vstajenja.

Zaljubljeni družini in vsem sorodnikom podpisani izreklam iskreno sožalje, tudi v imenu g. Ludvika Jelenca in Ameriške Domovine.

Naj mu bo lahka ameriška grada.

Tone Arko

Iz življenja Slovencev v Milwaukeeju

MILWAUKEE, Wis. — 3 temi vrsticami začeljem prvi avgustov dan v Triglavskem parku. Dan je čudovito lep in sončen.

Jutri, v soboto, prično pri Sv. Janezu z rednim poletnim festivalom, ki bo trajal dva dni. Priprave za to so seveda velike in zahtevne. Le z ljubeznijo do stvari in brezmejno požrtvovalnostjo se take stvari dosejajo.

Te prireditve od leta do leta lepše uspevajo, odkar se je leta 1965 župnija pod župnikovanjem pok. p. Klavdija Okorna odselila iz starega mesta na Deveti cesti, kjer je bila do tedaj popolnoma slovenska. Na novem, krasnem kraju v predmestju Greenfield, ki se širi z novimi naselji. Tudi župnija raste in se amerikanizira, kar je popolnoma razumljivo. Slovenska je samo še ena maša s slovenskim petjem.

Župnijo vodijo slovenski frančiškani iz Lemonta, ki jim ob nedeljah vedno pomaga prof. dr. Jože Gole. Festival obišče tisoče okoličanov, četudi niso vsi župljani ali katoličani. Ta festival je za ta kraj srečanje mladih in starih, ki zanje pomeni nekaj posebnega.

Donos prireditev je pa zadovoljiv — župnija s solo in novim župniščem pa potrebuje denar, da vse to vzdržuje. Upamo, da bodo imeli lepo vreme, da naporno delo ne bo brezuspešno!

Že zadnjič smo na tem mestu poročali o lepo uspelem misijonskem pikniku. Danes pa bi radi povedali nekaj več tudi o številkah, kar vas bo gotovo zanimalo.

Dohodki so bili: srečke \$1,630, kuhinja \$918, bara \$469, pecivo \$255, igre \$156, zrebanje \$131, nabirka pri maši \$141 (\$20 odstotno za mašo).

Darila v denarju: g. Skvarča \$200, rev. dr. J. Gole \$50, gđc. Josefina Imperl \$50, ga. Jos. Muršec \$40, N.N. Cleveland \$20, ga. Nimer \$10, g. Kolman L. \$10, ga. Jezernik \$10, N.N. Milwaukee \$10, ga. Kiel \$5, ga. Virant \$5.

Skupaj \$3,500.00!

Izkupiček od prodaje peciva \$345 se rabi pozimi za razne potrebe. Iz tega denarja se je plačalo meso \$100 in sicer za klobase in hamburgerje, reklame in vabilo na piknik na Slovenski radio uri \$20 in za druge potreščine, ki niso v računu izdatkov piknika.

Krožek MZA vsako leto redno vzdržuje dva bogoslovca — domačina po \$600 za vsakega, ostali denar pa gre sporazumno z glavnim odborom za najnujnejše namene slovenskim misijonarjem na terenu. Za vašo dobra dela pri delu za misijone naj vsem obilo povrne dobri Bog!

Za Baragov dan v Jolietu dne 27. julija je župnija sv. Janeza pod vodstvom ge. Kiel naročila avtobus, kar je bila za marsikoga ugodna prilika, da se je lahko udeležil lepe slovesnosti, ki bi se v nasprotnem slučaju ne mogel. Udeleženci so povedali, kako lepo je bilo. Posebno veličastna je bila sv. maša v krasni slovenski cerkvi sv. Jožefa ob navzočnosti več škofov. Mogočnost slovesnosti je povzdignil čikaški zbor "Naša pesem", ki ga vodi rev. dr. Vendelin Spendov. Pel so kar v treh jezikih: slovensko, angleško in latinsko.

Življenje v Triglavskem parku je bilo živo, čeravno zaradi mnogih drugih prireditev, ki je je povsod dosti, ne tako, kakor bi pričakovali. To balincarjev ni veliko motilo. Kroglo so okrogle in se morajo trkljati. In so se, da je bilo veselje.

Znana kulturna delavka pri Triglavu in MZA Marija Kadunc s teto Ano Mršnik iz Waukegana se je odločila preživeti lep del svojih počitnic v Triglavskem parku. Kočo za stanovanje so jima odstopili Mernikovi. Lepe sončne dneve sta preživeli v božjem miru s sprehodi po parku, kopanjem v topli vodi Bissaby jezera, na soncu in čistem zraku. Obiskali sta tudi milwaški mestni muzej ter južno trgovsko središče mesta. Ob večerih pa sta v prijetni družbi vrgli tarok. Čas počitnic je potekel naglo — vse prenašlo...

Nepričakovan obisk. — Jutro je bilo tisto sredo (30. julija) temno in deževno. S Tonetom sva sedela pred njegovo poletno rezidenco in ugribala, kakšen bo dan? Od zahodne strani neba se je začelo nekoliko svetlikati, kar je vedno znak, da se bo obrnilo vreme na bolje. Ko tako ugrabava, zagledava dva avtomobila, ki v takem vremenu rineta v park. Kdo bi to bil?

Med tem premišljevanjem že prvi avto ustavi pri Tonetovi rezidenci, ko iz njega zleze Marička Kadunc, za njo pa visok, z brado poraščen gospod. Kdo ga pozna? Kar tako si sežemo v roke, ko mi visoki gospod pravi: "France, ali me ne poznaš?" Jaz pa v zadregi čakam, da mi pove, kdo je. "Ali ne poznaš ved Ivana Boha?"

Več kot 40 let je že, ko sva se spoznala na telovadnem tečaju v Smartnem, ki ga je Ivan kot telovadni učitelj vodil, ter tako postala dobra prijateljica. In zdaj — po 40 letih, obisk iz kanadske province Alberta z ženo Tončko in vnukinjo Sandro ter ne...

(Dalje na 3. strani)

KANADSKA DOMOVINA

Slovenija v svetu

Vojni dogodki, ki so se odigrali pred 35 leti, so danes že zgodovina. Mi Slovenci smo bili del te zgodovine, ki je popolnoma spremenila obraz Evrope. Ti zgodovinski dogodki — katere so nekateri smatrali za potrebne — so ne samo uničili milijone življenj, temveč so v svojem nihilističnem zagonu uničili kulturno bogastvo prenekaterih narodov, katerih preteklost je slonela na krščanski veri in zapuščini preteklih rodov. Novi red, ki je v ateizmu iskal srečo in dopolnilo človeškemu bivanju na tej zemlji, je s stisnjeno pestjo razbijal vse, kar so ti narodi v svoji dolgoletni zgodovini z ljubeznijo in vztrajnostjo gojili in ohranjali. V prvi vrsti vero ter narodno kulturo, ki je slonela na tej veri, zatem pa vse značilnosti narodnega življenja, bodisi političnega, socialnega ali gospodarskega. Nihče od treznih ljudi ne zanika, da je na vseh teh področjih napredek potreben; da novi časi prinašajo nove zahteve, da narod ne more ostati

na mrtvi točki brez upanja v lepšo bodočnost, in da v svojem izživljanju rabi novih idej in novih smeri. Toda eno si je treba zapomniti: Brez preteklosti tudi bodočnosti ni! Naš narod se ni rodil s komunistično revolucijo, kakor bi nam nekateri hoteli zabiti v glavo. Naša narodna zgodovina je stara 1400 let in Slovenci smo bili med prvimi slovanskimi narodi, ki smo sprejeli krščansko vero. Pač Pavel II. je to posebej poudaril, ko je sprejel Slovence ob priliki slovenskega romanja v Rim. Na tej krščanski podlagi se je razvijala naša narodna kultura. Kako pretrgati to zgodovinsko dejstvo in preobraziti slovenskega človeka v brezbožnika in ignoranta, zanikajoč vso našo zgodovinsko preteklost?

Slovenija v svetu skuša ohraniti te verske in narodnokulturne vrednote, ki so v rodni domovini postale "zastarele". Fantovska pesem na vasi doma je zamrla, pritrkovanje za Veliko noč, poka-

nje možnarjev in lepi narodni običaji ob takih prilikah so izgubili svoj pomen. "Graditev" novega človeka je v polnem teku, zlasti pri mladih, ki naj bi postali ateisti, častilci novega, naprednega reda in otroci raja na zemlji.

Po 35 letih končanja krvoprelitja v rodni domovini z žalostjo sledimo počasnemu propadanju slovenskega naroda, ki ima za seboj 1400-letno zgodovino, ki bi morala navdajati vsakega Slovenca doma in v tujini z brezkončnim ponosom in narodnim navdušenjem. Toda ljudje, ki danes vodijo slovenski narod doma, niso narodnjaki. So samo oportunisti, katerim

je bil čas trenutno naklonjen, da so lahko uveljavili svojo voljo in so ta svoj čas znali izkoristiti.

Narod pa je živo telo, ki živi iz stoletja v stoletje in dokler bomo mi v svetu pravilni ohranjati naše narodne svetinje z istim elanom kot do sedaj in s tem bodriti naše brate in sestre v domovini, se bo naš narod ohranil v taki obliki, kakor mu ga je od vsega početka namenil naš nebeški Oče: Da bomo člani tega naroda verni, kulturni in svobodoljubni ljudje.

Pri delu za ta cilj nam vsem Bog pomaga!

O. M.

JOŽKO ŠAVLI:

Iz tolminskega sveta

II.

Norčevanje, omaloževanje in zasmeh je bilo v tolminski okolici nekaj vsakdanjega in se ni nanašalo samo na hribovske ljudi. Bilo je nekakšen duhovni šport, če je kdo koga podražil, zafrknil. Vaščani, posebno "pu'bi" iz raznih vasi, so se ob srečanjih radi dražili in nekoč tudi medsebojni pretepi niso bili redki. Vzdevki so navadno merili na kaj tipičnega. Tako so Tolmincem rekli "lakota".

Tržansko prebivalstvo Tolmina se je v navadah in mišljenju bistveno razlikovalo od kmečke okolice. Vašlane iz Žabč so zmerjali z "ujek" ali "žabami"; one iz Poljubina z "ušjo" in z Ljubina z "gnido" (če mogoče ne ravno narobe); Zatoiminci so bili "gajsnarji", Doljani in Gabrci "budlarji" ("budle" je jed iz sirkove moke), Volarce pa z "gučoni", ker jim je jezik dobro tek.

Dolina Tolminke

Pod Čadrgom naprej se dolina Tolminke razširi v širšo gorsko kotlino, ki jo obkrožajo strma pobočja in robovi vrhov Grušenca (1569 m), Kuk ali Veliki Kuk in tudi Veliki vrh (2086 m) in pred njim Migove (1885 m), zadaj pa Mahavšček (Veliki Bogatin, 2008 m), na severni strani pred njim pa se dviga robovje svojstvenega vrha Rdeči rob (1916 m).

Dno kotline tvori obsežnejša ravan Polog (461 m). V letih pred prvo vojno je bila tu kmetija Pologar, potem pa jo je vas Žabče kupila in spremenila v planino. Zaradi bližine meje, ki je tekla po vrhovih, so v Pologu zgradili ogromne podzemne utrdbe z močnimi bunkerji in strojničnimi gnezdi. Onstran Tolminke se nahaja čadrska planina Na Prodih (544 m). Uro daleč od Pologarja, po stari vojaški cesti, ki je peljala na sam Bogatin, se kotlina končuje v zaprtem kotu med Bogatinom in Rdečim robom. Smo na Gorenjih Prodih in tu je tudi slikovit izvir Tolminke.

V več močnejših potokih prihaja na dan, nekako v višini 700 m. Potoki tvorijo tolmine, se stekajo čez obširne livade in padajo v hudourniško grapo, ki prihaja z bližnjih strmih pobočji. Zrak je tukaj hladen, gorski, medtem ko je bilo v Pologu še čisti poletno toploto, ki sega, sicer oslabiljena, od morja na južna pobočja Julijcev. V tem gorskem kotu sta dve planini, Lašca (1289 m) na zahodno ter Dobrenjšca (1320 m) na vzhodno stran. Pri izviru Tolminke naletimo tudi prvič na

nizko grmičje sleča in se nam zdi nenavadno, da raste tako nizko.

Na koncu Pologa, preden pridemo do izvirov Tolminke, se nekoliko nad potjo odpira vhod v mogočno podzemeljsko Pologarjevo jamo, ki s svojimi rovi in podzemnimi dvoranami sega globoko pod robove Rdečega roba, vse pod Laščo. V njej so tudi številni viri, ki pridejo kasneje na dan kot izviri Tolminke. V jami naletimo na poledenele stene. Raziskana je bila večkrat, po prvi vojni in po drugi, po šestdeset letu.

Tik nad Pologom je spet obširnejša polica Javorca (587 m). Tu so po prvi vojni zgradili spominsko cerkvico padlim. Bojna črta je namreč potekala po slemenih in vrhovih med dolinami Tolminke in Soče. Cerkvica je danes skoraj razpadla, ker je nihče ni popravljala. V notranjosti so bila po lesenih stenah vžgana imena padlih v jezikih vseh narodnosti nekdanje Avstro-Ogrske, kar je že pri nas otrocih vzbujalo občutek resnosti in spoštljivosti. V Javorci so bile do zadnje vojne tri kmetije: pri Brečku, pri Matjonu in pri Bleku. Po vojni je ostala samo še zadnja.

Opuščena je tudi nekaj mogočna kmetija pri Zastenarju, nad cesto, še prej ko pridemo do Javorce in Pologa. Ta samotna hribovska kmetija je bila tako velika, da je imela še svojo latno planino Zago (779 m), ki se je nadaljevala nad domačimi, senožetmi in lazi proti vrhu Mrzlega vrha (1360 m). Druge planine pa so bile v skupinski lasti.

Pomembnost planin

Planine so bile nepogrešljive za kmetije tolminskih vasi. Nanje so med poletjem gnali mlečno živino, ki so jo pasli najeti pastirji; po nekaj gospodarjev je imelo enega najetega pastirja. Mlekarjenje oz. sirarjenje je bilo skupno. Tudi mlekar je bil posebej plačan. V planino so gnali krave prve dni junija. Maja meseca pa so pasli na pašnikih. Tak pašnik je veljal kot zasebna last v solastništvu nekaj gospodarjev, medtem ko je bila planina "komunska" oz. skupna last prvotnih kmetov, ki so imeli do nje "pravico". Vsak, ki je imel to pravico do planine, je razpolagal potem še z določenim številom "deležev". "Delež" je pomenil eno kravo, ki jo je nekdo smel gnati v planino. Skupnost gospodarjev s "pravico" do planine pa se je imenovala "društvo". Člani tega "društva" so lahko "delež" medseboj posojali ali prodali,

jali, ni pa mogel pristopiti v društvo noben nov član.

Na pobočju Mrzlega vrha sta nad planino Žaga še planini Škejl (Školj) in Pretovč (1127 m). Druga je na sedlu med Mrzlim vrhom in Čelom, prva pa na sedlu med Mrzlim vrhom in Gačami, ki so podaljšek Vodela (1044 m), ki se dviga tik nad Tolminsko kotlino. Obrnjena na drugo stran, proti kotlini pod samim Krnom, je na pobočju Mrzlega vrha še planina Lapač (1187 m). Njene štale in stan (sirnara) so na veliki polici, na kateri je bil še velik kal, pa so mu pred leti izkopali odtok, tako da se je skoraj posušil.

Od planine Žaga proti stenam Rdečega roba potekata precej ločeno ena od druge veliki grapi. Po prvi teče Zastenarjev, po drugi pa Blekov Pščak. Onstran prvega je danas čisto zaraščena in opuščena planina Kunter, ki sega od ene strani pod zatoiminsko planino Medrje. Od te planine se svet znova vzdigne do ploskega vrha Čelo (1487 m). K planini Medrje spada tudi del sveta pri sedlu Pretovč in nad njim Komolca, ki visi že proti kotlini pod Krnom t.j. na soško stran.

Pod planino Medrje sta še zatoiminska pašnika Laska seč in še nižje Črče. V Črčah je polno mogočnih divjih češenj, ki imajo avgusta meseca polno sadu. Nekateri med njimi imajo svetle, druge pa temne plodove, črnice. Od Črč na drugo stran grape, Blekovega Pščaka, se vleče Dolga Črča, ki je pašnik za junice in teleta za vsa Zatoimolm. Dolga Črča prehaja proti pečinam Rdečega roba navzgor Na Glave, ki so del istega pašnika.

Starinska imena

Imena so zelo starinska in njih pomen danes skoraj pozabljen. Vendar pa je dr. Tuma, ki se je precej bavil s pomenoslovjem gorskih imen, doagal, da prihaja izraz "medrje" iz "medvereje", ki pomeni ograjen prostor, v katerega so na planinah, ko še niso imeli štal, zapirali čez noč živino. Beseda pomeni danes v tolminski okolici gnojšče. Pomen izraza bi se s Tumovo razlago kar ujemal, saj so gnojšča res ograjena. Izraz "črče" pa je okrajšava besede "črtje". Nekoč so namreč pridobivali planjave tako, da so drevesa "vrtili". Drevo "vrtiti" pomeni danes, obrezati mu spodaj krog in krog lubje, da potem vsahne. Ime Kunter je gotovo v zvezi s "konto", kar pomeni (po Tumi) globel med pečevjem. Pravzaprav tudi samostojno pečino samo. Neka Zalaščanka je npr. vedela, da je ob potresu pred nekaj leti "celo konto dol vrglo". Od konte je treba razlikovati "čuklo" (kuklo), mogočno osamljeno skalo na pobočju. Za "lopač" ali "lapač" sodi dr. Tuma, da pomeni kal, iz katerega živina vodi "lopa" (lopati). Zdi se pa, da bi bil izraz lahko tudi v zvezi s besedo "poč" (vodnjak). Ime planine Lašca prihaja (po Tumi) od "lasta", okrajšano "lašca", položne skalnate plošče, skrilce. S takimi skrilami tlakovani poti, da je voda ne razdira, pravijo lašta ali tudi kašta npr. stari poti od Zatoimolna do prevala Sevce.

(Dalje)

Če še niste naročnik Ameriške Domovine, postanite še danes!

Iz življenja Slovencev v Milwaukeeju

(Nadaljevanje s 2. strani)

čakom Janezom in Betty Ferkul iz Toronta. Marija Kadunc s teto Ano in prijateljem Ludvikom Kolmanom so jih spremili in pripeljali v Triglavski park.

V triglavski kuhinji smo sedli za veliko mizo, na katero je Marička s svojo spretnostjo in gostoljubnostjo hitro postavila odličen narezek in vse, kar spada k taki zakuski. Bilo je veliko povedati, pa se v eni sapi ni dalo. Kasneje sta prišla še Ivan in Vida Jakoš in v svoji koči vse pogostila.

Torontčani so si rado vedno ogledali tudi ves park, saj se je vreme "urihtalo". Vsi so bili navdušeni nad redom in lepoto parka. Rekli so, da takega parka še niso videli.

Zal je čas vsem prehitro minil in so morali odriniti nazaj proti Waukeganu, kjer so vse zopet pogostili Kolmanovi... Hvala za lep obisk vsem in lepo pozdravljeni!

Frank Rozina

150-letnica Baragovega odhoda v misijone

GORICA, It. — V nedeljo 13. julija je ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar na proslavo pristiže v Metliki odkril ploščo v spomin na prav isti dan pred 150 leti, ko se je Baraga poslovil od vernikov v metliški cerkvi ter odšel v misijone med Indijance Severne Amerike. Slovesnost je pripravil Baragov odbor, ki ga vodi vicepostulator za Baragovo svetništvo dr. Vilko Fajdiga, ob sodelovanju belokranjskih duhovnikov.

Slovesno somaševanje pod častitljivo lipo pred farne cerkvi je vodil ljubljanski nadškof dr. Šuštar, ob njem pa sta bila pomožna škofa iz Ljubljane dr. Stanislav Lenič in dr. Josip Lach iz Zagreba ter kakih 20 duhovnikov.

Nadškof dr. Šuštar je primerjal Baraga z usmiljenim Samarijanom. Iskal je Indijance, se sklanjal k njim, vli-val v njihove rane olja božje besede, prinašal jim mir, jih dobesedno dvigal na rame in se jim do konca razdajal. Mnogi kristjani so šli mimo njih, Baraga ni šel mimo nikogar. Sklenil pa je nadškof pridigo s pozivom h krščanskemu pričevanju dejavne ljubezni do bližnjega.

Med mašo so peli združeni pevski zbori okoliških župnij pod vodstvom viniškega župnika Franca Kastelica. Med množico so se belile slikovite belokranjske narodne noše. Veliko je bilo med udeleženci tudi mladih.

Pri odkritju spominske plošče je imel uvodno besedo prelat dr. Fajdiga. K besedi se je oglasil tudi zagrebški pomožni škof dr. Josip Lach, velik prijatelj Slovencev. V prvih povojnih letih je obiskal vse belokranjske župnije in birmal v tistem času nad 25.000 mladih. "Duh Friderika Barage živi v vaši cerkvi," je sklenil dr. Lach svoje ognje-vite besede. "Kadar pridete v cerkev, ustavite se ob velikem oltarju, kjer prebiva Kristus, pogledajte križev pot, ki ga je blagoslovil kaplan Baraga, pogledajte spovednico, kjer je Baraga delil božje usmiljenje. Zivite iz tega duha!"

K. G.

Boljšo zdravstveno oskrbo si želijo

Po podatkih zveznega računskega urada v Washingtonu si želi eno petino ostarelih na področju Velikega Clevelanda boljšo in obsežnejšo zdravstveno oskrbo, kot jo je deležno sedaj.

Glavne težave predstavljajo duševne motnje, razne vrste revmatizma, posebej še arthritisa. Okoli 8% povprašanih je tožilo o motnjah v krvnem obtoku, nekaj manj o težavah srca, 5% pa nad previsokim krvnim pritiskom.

Kupujte pri trgovcih, ki oglašujejo v tem listu! Svoji k svojim!

MALI OGLASI

FOR SALE BY OWNER

Willoughby Hills. 3 bedroom brick home. Finished basement and 2 fireplaces. Call residence 943-1152 or work 486-9247.

(87-90)

HOUSE FOR SALE

Euclid 3 bedroom semi ranch. New kitchen. New carpeting. A-1 Condition. Double attached garage. Near shopping, transportation and schools. PRINCIPALS ONLY PLEASE! — 731-0773.

(87-90)

BUS BOY

6 nights, start 4 p.m. till about midnight. Nice establishment. Mature hard worker.

231-8464

Dessert & cake maker, six days. European kitchen.

231-8464

(87-89)

LIVE-IN BABY SITTER

For some evenings and weekends. Room & board and small salary. Call 321-3621.

(86-89)

Additions, Remodeling, Drywalls, Roofing, and Kitchens. Call Andrew Kozjek 481-0584

(87-101)

For Rent

5 rooms up. 6526 Bonna Ave. Adults only. Call 361-0033.

(86-89)

BY OWNER

RICHMOND HTS.

Owner in a hurry to sell. Beautiful 3 bedroom ranch on 1/2 acre lot, 1 1/2 bath, living, dining and family rooms. Built-in kitchen, full basement and many extras. Price reduced.

486-4296

(86-89)

4 rooms up. Newly remodeled. All new carpeting. No children. Euclid Beach area. 381-7885 after 6 p.m.

(86-89)

For your problem home - roof, porch, steps, paint (exterior, interior) call 681-0683 anytime. Estimates free.

(x)

HIŠA NAPRODAJ

Dvodružinska z 2 garažama, na E. 67 St.

Kličite 831-6762

(83-90)

COLLINWOOD AREA

4 rooms for 2 adults with garage. Call 249-2908.

(87-92)

Rojaki pozor

Izvršujem zidarska in mizar-ska dela, pleskanje hiše zunaj in znotraj, izvršujem električno in vodno napeljavo, popravilam strehe. Kličite po 5. popoldne tel. 881-5439.

(13,15,22,29. avg, 5 sep)

For Sale

Stove and Furniture. 1084 E. 64 St. See Joe Smole Sat. 10 a.m.

(89-90)

Draga '80

XV. ŠTUDIJSKI DNEVI 30. IN 31. AVGUSTA 1980

DRUŠTVO SLOVENSKIH IZOBRAZENECV

PETERLINOVA DVORANA,

Trst, Donizettijeva ulica 3

Petek, 29. avgusta 1980, ob 18. uri:

Predstavitve sodelujočih na letošnji DRAGI zastopnikom javnih občil in javnosti.

Po predstavitvi zakuska in družabnost.

PARK FINŽGARJEVEGA DOMA,

Opčine, Narodna ulica 89

Sobota, 30. avgusta 1980, ob 16.30:

SLOVESNA OTVORITEV

Po otvoritvi prvo predavanje:

VERA IN KULTURA ZA SVOBODNEGA ČLOVEKA

Predavatelj, ki prihaja iz neslovenske kulturne sfere in združuje pristen krščanski žar s široko odprtostjo najaktualnejši kulturni problematiki, bo spregovoril o binomu, ki je posebno dražljiv za slovenski duhovni prostor. Na tribuni DRAGE bo nastopil prvič.

Po predavanju diskusija in družabnost.

Nedelja, 31. avgusta 1980, ob 9. uri:

Služba božja na prostem v parku z duhovnim nagovorom.

Ob 10. uri drugo predavanje:

SLOVENSTVO V SVOJI KULTURNO-POLITIČNI INFORMACIJI DANES

Predavatelj — tudi on s svojim prvim nastopom na tribuni DRAGE — bo začrtal pregled celotnega slovenskega obzorja z vidika današnje kulturno-politične informacije: tema, ki lahko implicira celoto naše današnje nacionalne problematike.

Po predavanju diskusija, nato premor za kosilo.

Ob 16. uri tretje predavanje:

SLOVENSKA CERKEV IZ PRETEKLOSTI V PRIHODNOST

Slovenska cerkev v svoji specifični razpetosti med časnim in večnim, med duhovnim in političnim, med ohranjevalnim in kreativnim, na loku med dramatično preteklostjo in neznano prihodnostjo; o tej temi bo spregovoril ugleden predstavnik slovenskega krščanstva, ki bo prvič počastil DRAGO s svojim nastopom.

Po predavanju diskusija, sklep, večerja, družabnost.

P.S. Zmerom je mišljena legalna ura.

KANONIK J. J. OMAN:

25 let med clevelandskimi Slovenci

Spominjam se, kako nam je naša nepozabna mati, ki je ob dolgih zimskih večerih sedela za mizo in za nas pletla nogavice, hkrati prebiralala kratkečasne in poučne povesti, ki jih je vsako leto prinala Družba sv. Mohorja.

Otroci smo posedli okoli mize in z največjim veseljem in zanimanjem poslušali zgodbe in povesti. Že naprej smo se vsako jesen veselili knjig Družbe sv. Mohorja, dočim danes mestni otroci slovenskih staršev še v poznějšíh letih ne vedo, da Družba sv. Mohorja sploh obstoja.

Zgodaj sem spoznal tudi lepo število slovenskih pesmi in jih rad prepeval, še preden sem vedel, da je kje kak Cleveland na svetu. Zato sem odločno odklanjal vsako očitjanje, da mi ni mar za slovenstvo in da bi najraje vse poamerikanil.

*Slovenec sem, Slovenec sem,
tako je mati djala,
ko me je dete pestovala.
Zatorej dobro vem,
Slovenec sem, Slovenec sem.*

"Ti, tastara? Kje je pa ti sta stihšafila, ki je stala na porč pred hauzom?" je vprašal neki "zavedni" Slovenec svojo ženo.

Žena: "Ne vem. Kaj jo nisi las vik v šapo zvez? Si reku, da jo boš pofiksov, saj veš, je imela hendel zbrokan."

Mož: "Seveda vem. Pa sem jo potem že nucov, ko sem drt vozu iz dumpa."

Žena: "Počmu ti bo danes?"

Mož: "Še mau grebla bi napelov na jart za hauzom, da bom iz garaže bajkov. Zadnjič nisem dobro vačov in sem majhen en trn dau štiringvilu, pa mi je ta samavagan ušu na stran, da sem pri porču v štepse padu in jih vse zbrokov."

Žena: "Tok ti si jih zbrokov? Sem mislila, da jih je žani zadnjič, ko se je z velbrajem igrav okrog hauza. Ali se kari kaj pozna?"

Mož: "Kara ni bila niti skrečena. Tajer na frontu je bostov, ko je mašino vrglo vstran in sem v kornar zadu z njim. Je biv že star in ves pečan."

Žena: "Čemu pa ne vačas? Ti nam boš hauz podr. Če nimaš šafle, pa metla vzm in pred hauzam štrit, mau poklinej, pa tamle za jardom tisti brik mau lepše spajlej."

To je le en zgled čudne brozge, ki je še danes tako pogosto v rabi. Zdi se, kakor da bi bila naša uboga slovensčina "iz upštesnega bedruma padla po štepsih na front porč in se tam zvalila na štrit, kjer so jo kare popolnoma zbostale." In ko so nekateri to videli, so začeli nam očitati, da slovenski jezik zanemarjamo, da hočemo vse poamerikaniti, da ničesar ne storimo za narod.

Angelske potrpežljivosti bi človek potreboval, da bi ohranil mirnega duha nasproti tistim, ki vsevprek zabavljajo čez naše katoliške šole, čez šolsko vodstvo in učiteljstvo, potem pa doma govore namesto slovensčine to čudno godljo, zmešano iz dveh ali celo več jezikov. Prav zadnje čase so se pojavili nekateri kritiki, ki pa so toliko vedeli o naših šolah in o težkočah predpisanega programa, kakor žaba v opernem petju. Naša prva skrb mora biti,

da slovenski otroci obvladajo angleščino, če že ne mojstrsko, pa vsaj toliko, kolikor je potrebno, da ne bodo zaničevani kot "Hunkies". To zahteva naš narodni ponos, saj smo tudi Slovenci kulturni narod. K temu pa nas sili tudi misel na bodočnost.

Do nedavnih časov smo bili Slovenci, v starem in novem kraju, doma in v Ameriki, ponajveč preprosti delavci, kot tlačani pod nadzorstvom tujerodca. Zdi se, da preradi prepuščamo vodstvo drugim še danes.

V Ameriki je bil glavni vzrok za to žalostno dejstvo to, ker niso bili naši očetje zmožni angleščine. Zadovoljili so se, da so le dobili kruh, četudi ga je bilo treba izkoptati izpod tujčeve pete.

Danes pa že vstaja naša mladina in zavzema tudi v javnosti boljša mesta. Zato je naša dolžnost, da jo pripravimo in vzgojimo za vsemogoče službe, tudi za najbolj vplivne. Zastopani moramo biti tudi med voditelji. Da bo pa to mogoče, mora biti naša mladina večša angleščine in sicer tako, kot jo govore izobraženci, ne pa take brozge, kot je med cestnimi vitezi v navadi.

S tem pa nikakor ne trdim, da morajo naši mladi morda svoj materni jezik zametavati. Oboje je potrebno; a če mora šola posvetiti večino časa angleščini, je pa dolžnost staršev, da doma goje lepo in čisto slovensčino, ne pa kakšne mešanice, ki se je otroci sramujejo in sicer prav zato, ker to ni več tisti materin jezik, ki ga je mati prinesla iz domovine, ampak nekakšna sraka s podtaknjenim pavjim perjem in se zdi kot kakšno strašilo.

Kar se tiče težkega programa, moram poudariti, da so v šoli sv. Lovrenca še vsako leto, razen enega, poučevali tudi slovensčino. Če pa ni bilo drugače mogoče, smo poučevali slovensčino o počitnicah. Toda prav tisti, ki so nam najbolj očitali, da ne poučujemo materinega jezika, niso pošiljali svojih otrok ne v našo šolo, ne k slovenskemu pouku.

Razen slovenske šole in slovenskega doma je tudi potrebno, da imajo otroci doma slovensko čtivo, starosti primerne zgodbe, povesti in podobno. Čtivo pa mora biti takšno, da otroka vleče in vabi, da ga vzame v roke in bere. V šoli se slovensko učiti, doma pa biti brez primerne slovenskega čtiva, je za otroka to, kar za koso puščavski pesek.

Pa se vrnimo nazaj k cerkvi sv. Lovrenca.

Stara cerkev sv. Lovrenca je bila skromna, imela je komaj za tri sto ljudi sedežev. Takoj prvo nedeljo sem uvidel, da je res, kar mi je že dolgo poprej neki gospod pripovedoval. Rekel je: "Slovenci v cerkvi najrajši stojijo, pa ne vem zakaj."

V sprednjih klopih je bilo in tam še kak prazen sedež, zadnje so pa bile nabito polne, prav tako tudi stojnice in stopnice. Vendar pa kljub vsej gneči ni bilo tudi med stoječimi nikakih nerednosti in to je bilo dobro znamenje.

(Se nadaljuje)

**Ameriška Domovina
druži Slovence po vsem
svetu!**

MSGR. ANTON RUTAR 70 LET MAŠNIK

GORICA, It. — Ko je leta 1897 drežniški župnik Kalin peljal na koleslju enajstletnega Rutarja v Alojzijevešče v Gorico, se je med potjo ustavil v Ročinju pri župniku Jarču. Jarč je pomilovalno pogledal na drobnega pobiča in zamahnil z roko: "Saj ne bo nič iz njega!" Pa se je uštel. Mož najbrž ni vedel, da Rutarjev rod izhaja izpod Krna, kjer so iz globokih korenin zrasli možje, ki so ponos našemu narodu.

Ta pobič je po enoletni pravi v Alojzijevešču stopil v gimnazijo, maturiral leta 1907 in se odločil za bogoslovje. Konec tretjega letnika je bil 25. julija 1910 posvečen za duhovnika. Te dni praznuje svojo sedemdesetletnico mašništva. Po smrti dr. Demšarja v Ljubljani je zdaj najstarejši slovenski duhovnik.

Njegova duhovniška pot je bila zelo pestra, posejana s cvetjem, a tudi z bodečim trnjem. Prva postaja je bila v Tolminu, kjer je bil dve leti kaplan. Iz Tolmina je odšel na Bukovo, kjer je ostal nekaj mesecev, ker ga je nadškof Sedej poklical v centralno semenišče. Tu je bil ekonom in podravnatelj, pozneje tudi knjižničar in profesor pastoralke.

Težko breme je padlo na njegova ramena, ko se je začela prva svetovna vojna. Semenišče je zasedel Rdeči križ. Bogoslovci so dobili najprej zasilno stanovanje v vili Boeckmann, nato pa so se morali premestiti v Stično. Mladi Rutar je moral misliti na vse: na lačna usta bogoslovcev in tudi na bogato semeniško knjižnico, ki jo je bilo treba spraviti na varno. Inkunabule je že leta 1915 poslal v Škofjo Loko, leta 1916 pa še ostale knjige. Malokdo ve, da je njegova zasluga, če imamo do danes ohranjeno vse to, kar so ustvarjali svetovno znani pisatelji.

Mladi Rutar je ostal z bogoslovci v Stični do 1. maja 1918. Medtem pa je bilo gorško bogoslovno semenišče poškodovano. Vsa popravila in priprave so šle skozi njegove roke, tako da je bila vselitev možna šele leta 1923. To semenišče se je imenovalo "centralno", ker je sprejemalo bogoslovce iz treh škofij: Poreča, Trsta in Gorice. Številčno premoč so imeli Slovenci in Hrvati.

Za fašiste, ki so takrat začeli dvigati glave, je bil ta zavod kotišče sovražnikov fašizma. Zato so začeli v svojih časnikih javno napadati vodstvo in profesorje in so tako pripravljali pot še hujšim represalijam. Zaprlji so šole, zatrlji so slovenski tisk in hoteli so izgnati tudi iz cerkve slovensko besedo. Rutar, ki je poleg drugega dela pomagal tudi v cerkvi sv. Ignacija, ve povedati, kako so med slovenskim misijonom vdrli fašisti v cerkev, prekinili električni tok in v kropilnike z blagoslovljeno vodo zlili rdečilo.

Leta po smrti nadškofa Sedeja (1931) so bila najhujša za goriške Slovence. Vse vidnejše duhovnike so začeli preganjati. Takratni apostolski administrator Sirotti je bolj pomagal fašistom kot duhovnikom. Rutar je bil škofijski duhovni svetnik in član gospodarskega odbora za škofijske cerkve, podpredsednik Združenja zvez, odbornik Sirotišča in Alojzijevešča ter Katoliškega tiskovnega društva. Fašisti so uničili vse te slovenske ustanove in imovino naravnost ukradli. Rutar k temu ni molčal, zato ga je bilo treba odstraniti.

27. maja 1934 so ga poklicali

na kvesturo in obsodili na pet let konfinacije. Poslali so ga v zakotno gorsko vas Monteleone di Spoleto (Perugia), ki je nekoč spadala pod papeško državo. Med ljudmi je bil razglašen kot "nevaren protidržavni element". Ko je napravil rekurz proti konfinaciji, sta mu tržaški škof Fogar in poreški škof Pederzoli prijazno odgovorila, od administratorja Sirottija pa ni dobil odgovora. Nadškof Margotti, ki je za Sirottijem zasedel nadškofijski prestol, pa ga je prišel obiskat in je vplival na oblast, da so prekliale konfinacijo. V Gorico se je vrnil 21. januarja 1936. Ker je bil oslabljen in izčrpan, mu je zdravnik svetoval enoleten dopust, ki ga je preživel deloma v Drežnici, deloma pri svojem prijatelju Jožetu Abramcu v Pevmi.

Po nenadni smrti prijatelja Abrahama je leta 1938 prevzel župnijo v Pevmi in jo vodil do leta 1971, ko se je iz Pevme preselil v stolniško župnišče v Gorici. Tu že skoraj deset let budno spremlja življenje in delovanje zamejskih Slovencev. Vedno se je zanimal in pomagal tudi benediktinskim Slovincem. Njegova zasluga je, da še vedno izhaja Trinkov koledar, ki skuša Benedictanom in drugim Slovincem prikazati osebnost in delo velikega buditelja Ivana Trinka, ki je bil z Rutarjem stalno povezan.

Msgr. Rutar je 29. maja izpolnil 94 let. Zelimo mu, da bi trden, zdrav in svež dočkal 100 let!

K. G.

Skromna sredstva za preživljanje

Povpraševanje, ki ga je izvedla Case Western Reserve

Since 1914...

... the Holy Family Society of the U.S.A. has been dedicated to the service of the Catholic home, family and community. For half-a-century your Society has offered the finest in insurance protection at low, non-profit rates to Catholics only

LIFE INSURANCE • HEALTH
AND ACCIDENT INSURANCE

Historical Facts

The Holy Family Society is a Society of Catholics mutually united in fraternal dedication to the Holy Family of Jesus, Mary and Joseph.

Society's Catholic Action Programs are:

1. Scholarships for the education of young men aspiring to the priesthood.
2. Scholarships for young women aspiring to become nuns.
3. Additional scholarships for needy boys and girls.
4. Participating in the program of Papal Volunteers of Latin America.
5. Bowling, basketball and little league baseball.
6. Social activities.
7. Sponsor of St. Clare House of Prayer

Družba

sv. Družine

Officers

President	Joseph J. Konrad
First Vice-President	Ronald Zefran
Second Vice-President	Anna Jerisha
Secretary	Robert M. Kochevar
Treasurer	Anton J. Smrekar
Recording Secretary	Nancy Osborne
First Trustee	Joseph Sinkovec
Second Trustee	Frances Kimak
Third Trustee	Anthony Tomazic
First Judicial	Mary Riola
Second Judicial	John Kovas
Third Judicial	Frank Toplak
Social Director	Nancy Osborne
Spiritual Director	Rev. Aloysius Madic, O.F.M.
Medical Advisor	Joseph A. Zalar, M.D.

University v letih 1975 in 1976 na področju Veliškega Clevelanda je pokazalo, da je imelo tedaj nad eno tretjino starejših zakoncev (starih nad 65 let) pod \$5,000 letnih dohodkov, 48% samskih prebivalcev pa izpod \$3,000 letnih dohodkov.

Velika večina navedenih je bila skoaraj v vsem odvisna od pokojnin Socialne varnosti.

Te so v zadnjih štirih letih porastle za okoli 35% v skladu s porastom cen življenjskih stroškov, kot to določa zakon s Socialni varnosti.

Ti dohodki so brez dvoma premajhni za kolikor toliko dostojno življenje zlasti še, če upoštevamo, da imajo stari ljudje večje izdatke v zvezi z zdravstveno oskrbo, četudi te v veliki večini krije Medicare.

Kdo nosi glavno težo davkov naši deželi?

Vsi se pritožujemo nad težo davkov, ki rastejo iz leta v leto in postajajo v zvezi z divjajočo inflacijo vedno hujše breme za vse prebivalce naše dežele z dohodki, obveznimi za davčno prijavo. V naši deželi je v veljavi davčni zakon, ki povečuje odstotek dohodninskega davka sorazmerno z rastjo dohodka.

Na temelju tega davčnega zakona je leta 1978 plačalo 10% prebivalcev z najvišjimi dohodki skupno 49.7% vsega zveznega dohodninskega davka. Pet let prej je teh 10% davkoplačevalcev plačalo le 47.5% vsega osebnega dohodninskega davka.

Po istih podatkih zvezne vlade je eno četrtino prebivalcev dežele z najmanjšimi dohodki plačalo leta 1978 0.4% vseh dohodninskih davkov zvezne vlade, 5 let prej pa 0.6%.

EVERY 2ND WEEK THIS YEAR

**You can fly direct to Ljubljana from
Cleveland-Chicago on wide body jet**

Round trip air fare Cleveland/Chicago-Ljubljana

From \$570.00

For reservations please call collect

KOLLANDER WORLD TRAVEL

971 East 185 St., Cleveland, O. 44119 (216) 692-2225
5792 North Lincoln Ave., Chicago, Ill. 60659 (312) 878-1190
Universal Road, Pittsburgh, Pa. 15235 (412) 241-2425

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1953 East 62 St.

431-2080

1701 E. Lake Shore Blvd.

631-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHISTVOM

15301 Waterloo Road

631-1233

ČE SE SELITE

Izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio 44107

Moj novi naslov:

MOJE IME:

Moj stari naslov:

PROSIMO, FISITE RAZLOČNO

NEW ENLARGED & REVISED EDITION!

SLOVENIAN INTERNATIONAL COOKBOOK

WOMEN'S GLORY - THE KITCHEN

To order, send \$6.00 including postage per copy to:

Slovenian Women's Union

431 N. Chicago Street — Joliet, Ill. 60432

Oglašujte v naših malih oglasih

- ČE PRODAJATE ali kupujete rabljeno pohištvo,
- ČE ISČETE ali oddajate stanovanje,
- ČE POTREBUJETE delovno moč,
- ČE ISČETE zaposlitev,
- ČE PRODAJATE ali kupujete nepremičnine —

dajte mali oglas v

AMERIŠKO DOMOVINO!

Pokličite HE 1-0628.

LET YOUR LIFE INSURANCE WORK FOR YOU

American Mutual has a new concept which combines your life insurance with an exciting new benefit program. This program includes low interest certificate loans, low interest mortgage loans, scholarships, social activities, and recreational facilities provided by one of the largest Slovenian Fraternal Associations in Ohio. For further information, just complete and mail the below coupon.

To: American Mutual Life Assoc.
8401 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

My date of birth is

Name

Street

City

State

Zip